

متن فرمایشات حضرت آقای حاج دکتر نورعلی تابنده مجذوبعلیشاه ارواحنااللفداء

بسم الله الرحمن الرحيم

ما خودمان، یعنی یک عده‌ای که حاضر هستیم، سعی کردیم و سعی داریم و سعی خواهیم کرد که مجالس درویشی مان پابرجا باشد. چون در هریک از اینجور مجالس، هر فرد ما یک مقداری غیر از چیزهایی یاد می‌گیرد، روح می‌گیرد از دین. مثل باتری که تقویت می‌شود، این فکر و... ما تقویت می‌شود و برای ما ریاضت است، بنابراین اگر کسی خدای نکرده دارد بهم می‌زند، ما نیستیم، دیگری است که نمی‌خواهد ما باشیم. ولی ما همیشه در... هستیم. خیلی‌ها هم خب خودمان متوجه می‌شویم، هم مجالس مختصر سه، چهار نفری مال ماست و ماییم و هم این جمعیت، جمعیت ماست، بیشتر هم می‌شود که ان شاء الله می‌شود، خواست خداست. ولی ما بدون...، به خدا فقط گزارش می‌دهیم. این فضولی‌ها هم که من کردم، بعد بگویند آقا خدا که چنین است و چنان است، ما گزارش به درگاه خدا باید بدهیم، انواع و اقسام اینجور گزارش‌ها. یکی‌اش گزارش اعلام وضعیت سایر بندگان خداست که محتاج به گفتن هم نیست، خداوند خودش می‌بیند. خدایا ما به درگاه تو آمدیم، در درگاه تو و از... تو جز رحمت نمی‌آید برای ما. ما خوشبختیم و راضی هستیم، هرچه خداوند برای ما بفرستد راضی هستیم. این [را] ما لازم نیست بگوییم، خود خدا می‌داند. خدا می‌داند ما را می‌فرستد این کارها را بکن، آن کار را بکن، به ما نمی‌گوید چه بکنیم، به ما آنقدر عقل و شعور داده که وقتی مقدماتی گفت خودمان می‌فهمیم. آن فهم و درک را که در هیچ‌یک از حیوانات به این اندازه نیست، خداوند برای این بشر ارزانی داشته است. این قدر را بدانیم و از همه دوستمان یا دشمن مان، از همه کره‌زمین و بلکه کرات دیگر، خواهش می‌کنیم با ما باشند و ما را هم کمک کنند، خودشان هم با ما باشند. ما نمی‌دانم مثلاً در کره‌شمس یک انسان‌هایی وجود دارند یا نه؟ ولی از خدا می‌خواهیم در هر جا که مثل ما انسانی هست، ماها را با هم در زیر لوای "محمد ابن عبدالله" زنده و پرتحرک باشیم. الحمدلله تا جایی که خبر دارم از شهرستان‌ها و سایر دهات، فقرا در همه‌جا همبستگی را حفظ کردند. سعی کنید از اول، اگر به خاطر داشته باشید، من از اولی که به این سمت مأمور شدم، مرتب برای وحدت، دور بودن از اختلاف عقیده و دوستی با هم توصیه می‌کردم و خواهش می‌کردم و از خدا هم همینجور مقدر بود. یعنی من نبودم، یعنی من مثل این بلندگویی که سخنرانی می‌کند، من بلندگویی بودم که هرچه خدا فرمود، خواسته بود، فوت

کرده بود و در...، وقتی هم می‌آییم در این مجلس توجّه داشته باشید، نگوئید که یک جلسه‌ای است یا یک نمایشی است، نه، این جلسه‌ای است از دروس خداوند، خداوند که فرموده است "عَلَّمَ الْإِنْسَانَ" انسان را تعلیم می‌داد، چجوری تعلیم می‌داد؟ این تعلیم چه بود؟ این جلسه تعلیم خداوند است که ما باهم نشستیم، غیر از آن هم که باهم می‌نشینید، یاد خداوند باشید. اگر هم یک نفر ناراحت است، خب عوض می‌شود، خودش خودش را عوض می‌کند. ان شاء الله ما رو به تکامل هستیم، یعنی بهتر به اوامر الهی توجّه می‌کنیم. اوامر الهی تا می‌گویند، مردم عوام تصوّر نکنند فقط همین صرف نماز است و روزه و اینها، نه. اینها جلوه‌هایی از درس الهی است، درس الهی آن چیزی است که نمونه‌اش همان اول، اول ظهور پیغمبر به ما نشان داد، یک عدد، تعداد بسیار کمی، چند نفری مسلمین باایمان و بااعتقاد، از آن طرف در حدود هزار نفر مشرکین. اینها نه اسبی، نه... ولی اینها پیروز شدند بر آنها، آنها را... کردند. این امری است که خداوند به ما تعلیم داده است، تعلیمش هم جوری نیست که بدانید، تعلیمی است که در دل ما دروشش جا دارد. ما پیرو خداییم و ان شاء الله خواهیم بود و این چیز در دل ماست.

ان شاء الله به یاری خداوند، همواره درود بر پیغمبر و مسلمین بفرستید و هرگز جز از خدا کمک نخواهید. خداوندی که همه‌جا به ما کمک می‌کند، کرده و مادامی که تحت سیطره او باشیم، یک مگس نمی‌تواند ما را اذیت کند. سعی کنید همیشه در زیر سیطره خداوند و با تعلیمات او باشید. ان شاء الله خداوند به همه ما وحدت، رفعت، مرحمت الهی را نگه دارد برای ما. ان شاء الله.

